

Les carències en infraestructures, un fre per a l'ocupació a Catalunya

Josep M. Vázquez. Economista. Professor Associat. IQS School of Management. Membre de la sectorial d'Economia de l'ANC.

“Una Catalunya independent tindria recursos suficients per a invertir en infraestructures [...] amb uns efectes sobre l'ocupació de 185.000 nous llocs de treball.”

La independència de Catalunya crearà ocupació per efectes diversos. La creació d'estructures d'Estat, algunes d'elles requerides per la Unió Europea, o la recuperació dels nivells de serveis socials anteriors a les retallades, són les més evidents.

Però un dels impactes principal de la independència serà la inversió a Catalunya dels impostos que paguem els catalans. Les infraestructures (viàries, ferroviàries, de telecomunicacions, d'energia, etc.) són un capítol molt important de les inversions de qualsevol país.

Les conseqüències del dèficit d'inversions són entre altres la perillositat de carreteres com la N-II o la N-340, o dels passos a nivell a Montcada i Reixac, que s'han cobrat varies vides humanes en tràgics accidents que han tingut lloc recentment. També les deficiències en serveis bàsics, com apagades elèctriques o deficiències en la connexió a Internet en zones turístiques, intolerables en un país que es considera desenvolupat.

La manca d'un corredor ferroviari que connecti els ports de Barcelona i Tarragona amb Europa, o les hores de treball perdudes a causa de les incidències ferroviàries a Rodalies, per manca de manteniment i de modernització, són clars exemples de fins a quin punt l'Estat espanyol perjudica greument la competitivitat de les empreses catalanes.

Però més enllà de la seguretat, la competitivitat, i la qualitat dels serveis, la construcció i manteniment d'infraestructures és un dels principals motors de l'ocupació en mans dels estats. A Catalunya, la manca d'inversions de l'Estat espanyol és un dels factors responsables de l'inacceptable nivell d'atur que patim.

Res no justifica el dèficit d'inversions en infraestructures que Catalunya acumula en els darrers vint anys. Però no hi ha dubte que si el destí dels impostos que es paguen a Catalunya es decideix a Catalunya, la situació serà molt diferent. Sense renunciar a contribuir al desenvolupament econòmic de regions que necessitin la solidaritat dels catalans.

El Fons Monetari Internacional recomana als països desenvolupats que inverteixin en infraestructures al menys el 3 % del seu PIB. A Catalunya això suposaria invertir uns 6.000 milions d'euros anuals. L'Estat espanyol n'inverteix uns 1.000 milions anuals, al voltant del 0,5 % del PIB.

Una Catalunya independent tindria recursos suficients per a invertir en infraestructures aquesta xifra de 6.000 milions anuals (5.000 milions addicionals) que, aplicant els multiplicadors *input-output*, tindrien uns efectes sobre l'ocupació de 185.000 nous llocs de treball. Només que la inversió

augmenti fins a 5.000 milions (4.000 milions addicionals), una xifra més prudent, i inferior al que recomana el FMI, podem preveure 148.000 llocs de treball addicionals. Aquests llocs de treball es desglossen així:

Llocs de treball de nova creació per inversions en infraestructures				
Nous llocs de treball a Catalunya en funció de la inversió addicional				
Inversió addicional	Directes ⁽¹⁾	Indirectes ⁽²⁾	Induïts ⁽³⁾	TOTALS
4.000 milions €	44.404	23.844	79.752	148.000
5.000 milions €	55.505	29.805	99.690	185.000

1. Llocs de treball **directes**: creats en el mateix sector on es produeix l'activitat.
2. Llocs de treball **indirectes**: creats en els sectors proveïdors dels anteriors.
3. Llocs de treball **induïts**: generats per la major demanda, resultat dels majors ingressos per nova activitat econòmica.

Aclariment: Els llocs creats en un any determinat no s'acumulen amb els dels anys anteriors. En aquest cas concret, per a mantenir els 148.000 llocs de treball durant 10 anys, caldria invertir $4.000 \times 10 = 40.000$ milions d'euros al llarg del període avaluat.

Si pensem que una part important del dèficit fiscal (de l'ordre de 16.000 milions d'euros) es podria gastar a Catalunya, hem d'esperar que la independència tingui uns efectes molt més positius dels que hem analitzat aquí.